

Hebreeen 12:1b,2a

“Laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus.”

Jezus 1 het zicht op Hem 2 de plicht van Hem

Gemeente, gasten, Marieke, Gerdien, Harmen, Nienke, Annebritt en Marinka,

Vandaag doen jullie openbare geloofsbelijdenis. Op dit moment verlang je ‘ja’ te zeggen. Na ruim twee seizoenen belijdeniscatechisatie.

Wie zegt dat jullie dat over één jaar, 5 jaar, 25 jaar nog zullen doen? Dat jullie vol zullen houden. Dat jullie het einde van de loopbaan zullen bereiken? Want zo wordt het christenleven in onze tekst genoemd. Een loopbaan. Zoals bij een atletiekwedstrijd.

En van die loopbaan wordt gezegd dat hij ons voorgesteld is. Dat die voor ons is uitgezet. Een hardloper bepaald niet zelf zijn te lopen stuk. Nee, dat is voorbepaald. Hij moet deze rondjes lopen. Zo is het dus ook in het christenleven. Wij bepalen niet zelf hoe dat verloopt.

Denk maar aan je levensweg. Wat er op je pad komt. We zijn verantwoordelijk voor hoe we leven, maar hoe ons leven gaat is niet aan ons. God bepaald wat ons overkomt. Aan voor- en aan tegenspoed. Je kunt niet kiezen of je een bepaalde ziekte wel of niet krijgt. Je kunt niet kiezen of een ander jou een ongeluk aandoet of niet. Dat is vooruit bepaald door God.

Denk maar aan het leven van bekering. Wij maken niet wat wel of niet door de beugel kan. Dat heeft God voor ons bepaald en in Zijn geboden voor ons vastgelegd. God dienen is niet zelf uitmaken hoe ik leef, maar zoeken hoe God wil dat ik leven zal. Wat Hij zonde noemt, en wat Hij goed vindt.

Denk maar aan het lijden om Zijns Naams wil. Of dat erger gaat worden de komende 10, 20,30 jaar dat hebben wij niet voor het kiezen. God bepaalt dat of er echt verdrukking en vervolging komt tijdens jullie leven in Nederland.

De loopbaan lopen. Zijn weg gaan, Zijn wil doen, Zijn kruis opnemen. Eén van jullie zei ook dinsdagavond: dat zal niet makkelijk zijn, dat zal moeilijk zijn. Want het leven met God is geen glijbaan, een loopbaan.

Wie zegt dat jullie dat vol zullen houden? Ik heb er ook af zien haken. Twee jaar, 5 jaar, 15 jaar na hun belijdenis. Echt onkerkelijk zien worden. Wie zegt dan dat jullie het wel vol zullen houden? En hoe dan?

Nou, daar geeft onze tekst duidelijk antwoord op. Ziende op overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus. Ziende op Jezus hou je het vol, en wie op Jezus ziet houdt het vol.

1 het zicht op Hem

Want ook Hij had een loopbaan voor zich. Hem voorgesteld door Zijn Vader. Een leven van lijden en smart. Een leven naar Gods geboden. Een leven onder smaad en hoon. En in dat alles droeg Hij al gaande een loden last. De last van onze zonden en de toorn van God. Met een last van 100.00 kilo en meer op Zijn schouders moest Hij Zijn lijdensweg gaan. Door het bloed zweeten van Gethsemané. Door de hel van Godverlatenheid. Door het vuur van Gods toorn. De loopbaan Hem voorgesteld. Niet dat Hij het Zelf nodig had, dat het voor Hem Zelf nut had. Maar Hij zei 'ja Vader' Ik zal die loopbaan lopen. Hij wilde dat! Hij kon dat! Hij heeft het einde gehaald, voleindigd. En toen is Hij opgewekt uit de doden. Hij zit aan Gods rechterhand en heeft alle macht om te geven vergeving van zonden en bekering van hart. Aan zondaren die schuld hebben en een zondig hart en daarom onder Gods oordeel zijn.

Hem houd God ons voor. Zovelen van ons van jongs af aan. En de vraag komt steeds op ons af: wie is Hij voor jou? Voor u? Heb je leren zien op Jezus? Ziende op Jezus.

Ziende. Ja, kijkt wel eens ergens neer. Dan zie je wat er staat, je ziet wie er zijn. Soms zelfs dan kijk je op de klok en je hebt niet eens gezien hoe laat het was. Maar je kunt ook zien zoals een drenkeling in het water en de helicopter komt eraan met een reddingswerker aan een touw die omlaag komt. Die drenkeling ziet op die reddingswerker. Dat is anders. Dat is zoals Psalm 123 vers 1. Ik hef tot U Die in de hemel zit mijn ogen op en bid. Ziende op Jezus. Smekend en om ons levens wil. Red mij, anders ben ik naar recht eeuwig verloren.

Ziende op Jezus. Dat is geloof, geloven. In dat geloof kun je belijdenis doen.

Ziende op Hem de overste Leidsman en Voleinder des geloofs. Jezus, de Zaligmaker is ook de Leidsman en Voleinder des geloofs. Dat wil zeggen: de Bewerker en de Voltooier van het geloof. Hij, Jezus heeft het geloof bewerkt. Hij heeft er Zelf voor gezorgd dat je niet meer ver van God, los van God kon blijven leven. Dat je opvoeding je ging aanspreken. Dat de wereld zijn glans verloor. Dat je oog kreeg voor Jezus als de Zaligmaker. Dat je ging zien dat je

als een drenkeling bent en dat Hij Redder is. En daarvoor heeft Hij gezorgd. Dat dat in je leven veranderd is heeft Hij bewerkt! Anders zou je nooit op Hem zijn gaan zien. Zou je zij blijven zien op wat de wereld te bieden heeft. Hij is er de Bewerker van.

En Hij is er de Voleinder van. Hij houdt vast. Hij laat Zijn werk niet los. Hij zal het voleinden. Zorgen dat je door heel de loopbaan heen, ook op de moeilijkste stukken het geloof niet kwijtraakt en opgeeft. Ook niet op het stuk waar je ziek wordt en geknakt wordt voor het leven. En ook niet op het stuk waar je alles voor de wind gaat. Hij zorgt dat het geloof blijft. Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zal ophouden. Hij voleindt het. Hij zorgt dat het blijft tot op je laatste dag toe. En dus ook op alle dagen daartussenin.

Met andere woorden: je geloof is Zijn werk. Als je leerde zien op Jezus is dat Zijn werk. Als je nu nog gelooft nadat je eerder tot geloof bent gebracht door Hem, is dat Zijn werk. Het geloof is vol van Zijn werk en is ook zelf Zijn werk.

Als je in dat geloof belijdenis doet, dan blijft maar één ding over: dankbaarheid dat Hij het je gaf. Dan weet je dat er niets is om zelf voor geprezen te worden. Omdat jij..... en omdat jij.... Nee, dat ik hier in geloof 'ja' mag zeggen is alleen geschenk van Jezus. En dankbaar tot in de toppen van mijn tenen toe mag ik dat geschenk vanmorgen laten horen en zien. Mijn geloof, dat ik van Hem gekregen heb, dat Hij gewerkt heeft. En dat Hij in stand heeft gehouden tot nu toe en ook zal voleindigen. Zo doe je belijdenis, of je doet het niet in waarheid.

En dat geeft zo'n ruimte voor anderen. Geloven is: Jezus nodig hebben, ook om te kunnen en te willen geloven. Bij de Zaligmaker, de Leidsman, Bewerker en Voleinder van het geloof is plaats voor hen die niet willen geloven, niet kunnen geloven. Zijn er zulke arme verloren mensen? Die met hun niet willen en niet kunnen geloven niet meer bij Jezus weg kunnen blijven?

Het geloof is een geschenk van Jezus. Hij bewerkt het. Dat je gaat zien op Hem. En zo houd je het vol. En daarom zul je volhouden in dat geloof. Hij zorgt ervoor! Zo mag het geloof weten, zo mag je weten: ik zal het volhouden, ik zal het geloof tot een goed einde brengen, ik zal de loopbaan uitlopen. Dat is de zekerheid die Christus nu al geeft. Als je ziende op Hem, mag geloven dat je vol zult houden, dat houd je het vol!

Wat geeft dat hoop en moed! Als je middenin de storm zit, middenin beproeving. Als je geen stap meer zetten kunt, als je bent gevallen, als je

neerligt en niet weet hoe je weer overeind komt en weer verder zult volhouden. Hij voleindigt het! Hij volbrengt het. Zie op Hem! Ziende op Hem.

Jezus Christus zorgt ervoor dat Zijn gelovigen het volhouden. Wat Hij bewerkt heeft houdt Hij in stand. Hoe dan? Hoe doet Jezus dat? Waarmee? Antwoord: door de vermaningen. Laat ons dan afleggen. Laat ons dan lopen. Afgelopen woensdagavond: laat ons wandelen passen bij de dag. Laat ons niet wandelen in zonden. Allemaal vermaningen.

2 de plicht van Hem

Het geloof weet: die vermaningen heb ik nodig! Het geloof heeft de vermaningen lief. Het ongeloof kan ze niet luchten of zien. Jullie hebben ook wel een tijd gehad denk ik dat je het wel eens helemaal zat kon zijn. Die vermaningen van je ouders. Heb je pa weer, komt ma weer, hou maar op, ik weet het allang en laat me. Dat is veranderd. Als het geloof de overhand heeft heb je de vermaningen lief. Dat mag ook het unieke zijn van de christelijke gemeente: daar kan vermaand worden en daar worden vermaningen gewaardeerd. Zo gemeente zijn en om elkaar heen staan. Je laten vermanen en anderen vermanen.

Zo zorgt Jezus ervoor dat Zijn gelovigen het volhouden. Door de vermaningen zoals in onze tekst: laat ons de loopbaan lopen met lijdzaamheid. In lijdzaamheid hoor het woord lijden. Lijd-zaamheid. Dus ook al brengt het, geeft het lijden, houd vol, blijf volhouden in geloven, hopen en liefhebben. Blijf je voeden met het Woord en oefenen in het gebed!

Nu hebben we al twee keer stilgestaan bij de gelijkenis van de zaaier. En we hebben stil gestaan bij manieren waarop de duivel wil zorgen dat het Woord geen vrucht draagt, dat hoorders niet aan de eindstreep komen van de loopbaan. Zijn eerste manier was vogels. Zorgen dat het Woord niet eens echt doordringt en niet eens aan het denken zet. De tweede manier was dat de duivel zorgt dat je schijn geloof hebt. Zonder bekering. Zonder bereidheid tot lijden. De derde manier is dat de duivel zorgt dat het geloven heel van lieverlee wordt verstikt. Zaad dat opgroeit, maar onkruid groeit ook op en verstikt het. Kijk, die vorige, het zaad dat ontkiemde oven de stenen en de zon over zich kreeg, dat was in 1, hooguit 2 dagen bekeken: verschroeid. Maar met dat onkruid gaat het veel geleidelijker. Dat duurt weken, soms maanden. Dat het onkruid harder groeit en van lieverlee het koren overgroeit en verstikt. Langzamerhand.

Dat is daarom zo listig en gevaarlijk vanwege dat langzame en geleidelijke. Je schrikt er niet van direct. Jezus legt het uit: dat onkruid dat zijn de verleidingen van de rijkdom, Lucas heeft: naar andere dingen, en de

bezigheden van het leven. Kijk, je wilt zo graag wat. Een beetje leuk huis, een beetje aardig werk, wat meer verdienen. En liefst na een paar jaar weer een beetje mooier en hoger. En je hebt zoveel om je aandacht over te verdelen: je werk, je vriendengroep, je ontspanning, je contacten op digitaal gebied. De drukten van het leven. De onrust die het geeft om alles bij te houden. Dat is dat onkruid dat het geloofsleven, het onderzoeken van het Woord en oefenen in het gebed, van lieverlee kan verstikken. Het zijn op zich geen zondige dingen, allemaal op zich noem het neutrale dingen en tot op zekere hoogte nodige dingen, maar als onkruid verstikken ze het Bijbelonderzoek en het gebedsleven. Eerst innerlijk: je bent er minder bij met je gedachten, je kunt je moeilijker concentreren, je dwaalt makkelijker af. Niemand die het merkt aan de buitenkant. Dat komt pas later, als je ook een keer gaat overslaan, en een keer het af laat weten. Maar dan is er innerlijk al een heel proces gaande.

En meestal fluistert de duivel dan dit: ja, dat is nu even, nu kan het even niet anders, maar als je een paar maanden verder bent en de cursus is voorbij, en de drukke tijd op je werk is weer over, en je huis is op orde, dan kun je en ga je het weer oppakken.

Zo heb ik de meeste mensen zien afvallen van hun godsdienst. Zo geleidelijk en met verklaringen ervoor dat het nu even niet anders kan. Zo sluw, zo subtiel is de duivel.

Maar wat doet een coach als die ziet dat van zijn atleet de rondetijden oplopen. Na een rondje 34.0 komt een rondje 35.5 en daarna een rondje 36.5? Die slaat alarm. De rondetijden lopen op! De vaart eruit, de moeheid slaat toe. Als onze rondetijden oplopen, we worden trager in het onderzoeken van de Bijbel en oefenen in het gebed, dan gaat vandaag de sirene af. Misschien deed je vorig jaar belijdenis, of 2, of 4 jaar geleden, of 14 of 40 jaar geleden. En het is vertraagd. Alarm! Als dat zo doorgaat verdampt het geloof. Lost het op in het niets!

Laat ons dan lopen.... Blijven lopen. Hoe dan? Door af te leggen alle last en de zonde die ons zo makkelijk omringt. Denk aan die hardloper? Hoe gaat die naar de startstreep? Alle overtollige kleren uit. Gestroomlijnd aerodynamisch pak. Hij heeft geen jasje aan zijn middel loshangen, hij heeft geen portemonnee zijn broekzak, Alles wat uitsteekt en overtollig gewicht heeft, legt hij af.

Legt dan af alle lasten die onze loop vertragen. En het nare is dat we ze soms niet als lasten voelen. Maar het ons best goed bevalt. Maar de vermaning is: legt af alle last. Alles wat de loop verhindert en vertraagt. Wat je Bijbelonderzoek en gebedsleven vertraagt. Als het onze loop hindert is het een last.

Kijk, wij willen zo graag ons leven leven en het geloof erbij doen. Erbij passen. Maar er niets door verspelen of voor op moeten geven. Ik leef mijn leven en het geloof doe ik erbij. Nee, leg af alle last die het geloven vertraagt. Het geloof is mijn leven en andere dingen krijgen plaats voorzover zij de geloofsoefening niet hinderen. Laat ons afleggen!

En de zonde die ons zo makkelijk omringt. Als wij kijken naar het verdere van Hebreë 12 moeten we zeggen, dat is vooral de zonde van de moedeloosheid, de bitterheid, de opstandigheid. Die ons omringt. Vergelijk het met een hondje dat op de loopbaan meeloopt en tegen de benen van de hardloper springt. Voortdurend m je heen keft en tegen je aan springt. Hij zou er over kunnen struikelen. Hij zou er tijd door kunnen verliezen door er aandacht aan te geven. Zulke gedachten die je zo makkelijk omringen kunnen, gedachten van zonden, gedachten van moedeloosheid, gedachten van bitterheid, ga er niet op in. Besteed er geen aandacht aan. Anders struikel je, anders verliest je vaart, je gebed verslapt.

Legt af alle last en alle zonde. Zo vermaant Christus Zijn gelovigen. Zo laat Christus Zijn gelovigen volhouden. En wie gelooft die krijgt ze lief. Wie gelooft die erkent, ik het ze zo hard nodig. Wie gelooft die zoekt ze op. In de kerkdiensten, in het Woord. Wie gelooft ontvangt die vermaningen met liefde.

En hoe ga je daar dan mee om? Ds L. Kievit zei: Het geloof rukt de zonden niet uit, maar vraagt Christus om de zonden uit te rukken. Het geloof gaat niet op de zonden af, maar gaat op Christus af opdat Hij op de zonden afgaat. Dat is oefening van het geloof. Je moet het zo afleren om zelf maar eens orde op zaken te stellen. Zelf de zonde uit te roeien. En dan te willen zeggen: Heere Jezus, kijk eens, ik het mijn tuintje weer schoon. Je wordt of moedeloos, of hoogmoedig, in elk geval het behaagt God niet. Geloven is dat je leert die vermaningen terug te brengen bij de Heere Jezus. Ze Hem voor te leggen. Zoals Augustinus zei: Heere, geef wat Gij beveelt, en beveel dan wat U wilt. Maar geeft U mij wat U beveelt. De kracht, de genade, de wijsheid om alle last weer af te leggen en de zonde die ons zo makkelijk omringt en om ons heen dwarrelt.

Zo doet Christus volhouden en voleindigt Hij het! Zo blijven gelovigen lopen in de loopbaan. Net als die hardlopers. Die hebben er wat voor over. En waarvoor? Voor een overwinning, voor een podiumplaats, voor eer en beroemdheid, voor een medaille, voor een geldbedrag. Voor.....wat weer voorbijgaat. Roem is een paar jaar later weer over, die podiumplaats is vergeten en dat geld is op of moeten ze achterlaten bij hun sterven. Maar wat doen ze hun best voor! Leef je daarvoor? Leef je daarvoor? Voor wat weer

over gaat? Voor wat je achter moet laten? Voor waar je eeuwig arm mee blijft?

Waar doen wij het voor? Waar doen al Gods kinderen het voor? Voor een eeuwige vreugde. Een blijvend heil. Om eeuwig Hem te eren en te verheerlijken en te danken en eeuwig Hem te genieten en in Hem verblijd te zijn en te leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Mag het ons dan ook wat waard zijn? Mag het ons meer waard zijn dan die atleet die zijn hele leven inricht om de eindstreep te halen en kampioen te worden? Mag het ons dan ook wat waard zijn? Beproeving, lijden, kruisdragen, kastijding, zelfverloochening, strijd?

Kijk eens naar allen die al aangekomen zijn. Die wolk van getuigen! Henoeh, Noach, Abraham, Mozes en zovele anderen. Wat hebben ze geleden, het moeilijk gehad, en gestreden, maar ze kwamen aan! En misschien, ja toch zijn er ook bij van jouw voorgeslacht: opa, oma. Die de loop voleindigd hebben, maar van wie je weten mag: ze zijn aangekomen! Zij zijn nu eeuwig gelukkig. Alsof het je toeroept: houd vol! Het is het waard!

Marieke, Gardien, Harmen, Nienke, Annebritt en Marinka, zie op Jezus, de overste Bewerker en Voleinder des geloofs. En je zult het mogen nazeggen eens van Paulus:

Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geeindigd, ik heb het geloof behouden;

Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.

Amen